

Utgångspunkten för studien är att Egyptens fredsfördrag med Israel är en oskiljaktig del av det ekonomisk-politiska åtgärds paket som president Sadat lanserade med sin "korrektiva majrevolution" år 1971.

Målsättningen för detta åtgärds paket är återigen en fråga om att finna praktiska lösningar till de ekonomiska och sociala utvecklingsproblem, som Egypten brottas med.

Slutsatsen från studiens första del är då att fredsprocessens och den förda politikens kontinuitet främst är en fråga om mål-uppfyllelse på den sociala och ekonomiska utvecklingens område, och att dessa målsättningar inte kan uppnås utan avsevärt finansiellt bistånd i synnerhet från de olje-exporterande länderna på Arabiska halvön.

Detta ger oss två huvudscenarios inför 1980- talet. Den första av dessa scenarios är, att Egyptens relationer med arabvärlden normaliseras genom amerikanska insatser, antingen genom att Israel tvingas till eftergifter i fråga om palestinskt självstyre och Östra Jerusalem status, eller genom att länderna Arabiska halvön förmås upphäva sin nuvarande bojkott av Egypten.

Det andra huvudscenariot aktualiseras i samma utsträckning, som USA inte förmår övertyga Israel eller länderna på Arabiska halvön om nödvändigheten av eftergifter visavi Egypten. I så fall tvingas Egypten till att agera på egen hand genom att konstatera, att Israel inte har uppfyllt Wahington-avtalets bestämmelser om palestinskt självstyre, och att avtalet följaktligen inte längre är bindande för Egypten.

Detta scenario reser också frågan om ett nytt israeliskt-egyptiskt krig i samma utsträckning som Israel inte förmås att ånyo acceptera ett tillstånd med vare sig krig eller fred med Egypten. I studiens andra del ges ett mindre dagsaktuellt perspektiv på egyptisk utveckling utifrån egyptiska referensramar.